

IMPULS

IMPULS

IMPULS

IMPULS

IMPULS

IMPULS

IMPULS

IMPULS

IMPULS

IMPULS

IMPULS

NR. 3 OKTOBER 1977 6. AARGANG
SCT. GEORGS GILDERNE I DANMARK

HUSKEDE
DU AT FÅ
IMPULS FRA
DIN FORGÆNGER

REDAKTION: Jørgen Orlien, Weysesvej 3, 9200 Aalborg SV,
tlf. (08) 18 13 67

EKSPEDITION: Landsgildekontolet, Mikkel Bryggers Gade 1,
1460 København K, tlf. (01) 12 27 02

OPLAG: 900 eksemplarer

Udgivet af Sct. Georgs Gilderne i Danmark, Mikkel Bryggers Gade 1,
1460 København K, tlf. (01) 12 27 02

GILDEMESTERTALEN

GILDEMESTERTALEN

For mange gildemestre - begyndere såvel som rutinerede - kan det være svært at få hus på problemet "gildemestertalen", men da tilhørerne under gildehallen som oftest er meget lydhøre og accepterende over for det, der siges, er der virkelig grund til at udnytte denne chance til at give tilhørerne noget, de kan bruge.

Forberedelsen er meget vigtig. Det kan tage måneder at forberede en gildemestertale.

Først må man gøre sig klart, hvilket tema, eller hvilke, man vil beskæftige sig med.

Der er mange muligheder - men måske kan gildeloven, gildeløftet eller formålsangivelsen for Sct. Georgs Gilderne inspirere til gildemestertalen - eller endog en række af gildemestertaler.

Der kan også hentes inspiration i de temaer, som forskellige organisationer tager op som mærkesager i en periode. Naturbeskyttelse, tortur eller kønnenes ligeberettigelse er eksempler på sådanne emner.

Når man har valgt temaet, er det oftest nødvendigt at gøre sig klart, hvad man selv mener om det. Måske er man nødt til at grave en hel del i emnet, før man kan gøre sig sin egen stilling klar.

Udformningen af talen er det næste problem. På biblioteket kan man låne bøger om, hvordan man forbereder en tale, og hvordan man holder den. Der kan der hentes god hjælp. Det kan også være en støtte at gennemgå et talerkursus, fordi man der kan lære noget om form og metode.

En god tale består næsten altid af en indledning, en "problembehandling" og en afslutning. Sproget bør være enkelt. Det kan være vanskeligt at følge en taler, der bruger lange, indviklede sætninger. Hvis tilhørerne ikke hele tiden forstår det, der siges, er fristelsen til at lade tankerne gå på langfart, meget stor. Korte sætninger er vejen. Og meget gerne eksempler.

De fleste er nødt til at anvende manuskript. Selv gør jeg det altid for at få det hele med. Og for at få indholdet udtrykt så enkelt og præcist som muligt.

Tilhørerne vil være taknemmelige, hvis talen ikke er for lang. Det er jo ikke ordenes mængde, der bestemmer, hvor meget tilhørerne får ud af gildemestertalen, men indholdet.

Det er vigtigt, at det, der siges, er ægte, personligt og af interesse for de andre.

Formålet med gildemestertalen er jo at medvirke til gildebrødrenes personlige udvikling. At sætte noget i gang i gildebrødrene.

Det kan være en stor hjælp, hvis man, forinden gildemestertalen holdes, får en af tilhørerne til at love at være særlig opmærksom for bagefter at kunne redegøre for sit indtryk af hele situationen.

GILDELEDEREN

Man kan her få at vide, hvad denne tilhører fandt var særlig godt eller særlig uheldsmæssigt. Det kan være de fremsatte synspunkter, man får kritiseret, men det kan også være talens opbygning, ordvalget eller ens "kropssprog" under fremføringen. Det kan have været for kedeligt, for langtrukket, for morsomt eller det kan være, at ingen har hørt, hvad der blev sagt, fordi alle var søvnige af for megen varme i lokalet eller for dårligt lys. Måske har man været irriteret over, at lyset på gildemesterens pult blandede.

En god iagttager kan være af uvurderlig værdi for en gildemester - og være i høj grad medvirkende til, at den næste gildemestertale bliver af større værdi for gildebrødrene.

Per Mikkelsen, Sct. Georgs Gildet i Herlev.

GILDESKATMESTERENS ARBEJDSOMRÅDE

Ved første øjekast kan gildeskatmesterens opgaver synes små og ubetydelige, men det er ingenlunde tilfældet. Gildeskatmesterens vigtigste opgave er at styre gildets økonomi.

Naturligvis må gildeskatmesteren først og fremmest sørge for, at gildebrødrene betaler kontingent til tiden, så der altid er penge i kassen. Dernæst må hun/han naturligvis også sørge for, at gildet betaler alle regninger til tiden, såsom gildeskat til landsgildet, provincialet og distriktet. Gildeskatmesteren må hele tiden være klar over, om det af gildebrødrene godkendte budget overholdes, så "bremserne evt. kan blive slået i" i rette tid.

Mange gilder har fonds med forskellige formål, og det bør være gildeskatmesterens pligt at inspirere gildebrødrene til indtægtsgivende arrangementer, så disse fonds kan vedligeholdes og udbygges.

Det er sædvane i mange gilder, at gildeskatmesteren er "bestyrer" af gildets lokale depot af gildenåle, automarkater og andre gildeting, der kan bestilles på landsgildekontoret, og gildeskatmesteren er naturligvis i samarbejde med den øvrige gildeledelse altid med i forberedelserne til ethvert gildearrangement.

Gildeskatmesterens arbejde er altså ikke ubetydeligt, men i høj grad et arbejde, der kan være med til at samle og styrke gildet, så det enkelte gilde kan blive "et godt gilde".

Hans Andersen, landsgildeskatmester.

Grupperdeling, MILJØforurening, naturbevarelse, generationskløft, GOOD-TURN, SPEJDERKontakt, PASSIVE gildeBrødre, mål OG Midler, GildAktivITET, familien OG GILdet, ToLerance, forståelse, GILDEHUS, medLEVEN, BroDErSkab, LOPPETorv, Gruppe-WEEK-END.

MÅSKE SÆTTER DISSE ORD NOGET I GANG I DIG ELLER DIT GILDE - SKRIV TIL OS OM DET - DU BEHØVER IKKE AT VÆRE NOGEN NY RIFBJERG - VI GLÆDER OS TIL AT HØRE FRA DIG.

GILDEKANSLERENS FUNKTIONER

Københavns Stadsgilde havde i tidsrummet 24. august 1976 til 4. oktober 1976 Inspirationskursus i gildeledelse.

Nedenstående artikel er fra dette kursus' 4. kursusaften den 14. september 1976.

Nu har vi hørt om de begreber, som er med til at bygge gildebevægelsen: mål og midler - gildets sjæl - gruppearbejdets betydning - gildemesterens opgaver og ansvar.

Og så er vi nået til den praktiske afdeling, som ikke må overses. Intet job er færdigt, før papirarbejdet er gjort, og papirarbejdet, det er kanslerens. Det er vigtigt for gildets trivsel, at kanslerposten bestrides på rette måde. Til gengæld er det en dejlig opgave at have, for man ser et resultat af, hvad man laver.

Kanslerposten burde være den mest eftertragtede i gildet. Har man den, så har man fingeren på gildets puls. En gildebror har engang sagt, at kanslerembedet er gildets nervesystem. Enhver ved, hvilken betydning et godt nervesystem har!

Kansleren er gildets sekretær og fører gildets korrespondance. Han husker altid skriftligt at bekræfte telefoniske aftaler, og han sørger for kopi af breve, ikke bare til gildets arkiv, men også til gildemesteren.

Referater af gilderådsmøder og gildeting påhviler kansleren. Referater af andre møder, som kan forekomme i det enkelte gilde, er også kanslerens opgave, og han foranlediger, at disse straks sættes ind i forhandlingsprotokollen.

Gildeskråen holdes i orden. Husk foto fra de nye - og også fra de "gamle", som endnu ikke har fået den sag i orden. Gildebrødrenes data må stadig holdes ajourført efterhånden, som gildebrødrene bliver væbnere, riddere, herold, gruppeleder m.v. Det samme er tilfældet med kartotekskortene. Hvis en gildebror skal overføres til et andet gilde, skal afskrift af kartotekskort sendes til landsgildekontoret. Så er det rart, at det er i orden, og at man ikke først skal til at gruble over, om vedkommende er væbner, hvor længe han/hun har været gruppeleder o.s.v.

Rapport til landsgildekontoret skal indsendes hvert kvartal, såfremt der ingen ændringer er sket i gildet. Hvis ændringer sker, skal der snarest indsendes rapport herom. Landsgildekontoret vil gerne have orden i sine sager, og det har det ikke, hvis det skal vente 2-3 måneder på besked om adresseændringer, nye væbnere og riddere, dødsfald og meget andet. Rapporten er nem at udfylde, - der er anvisning på bagsiden. Er man alligevel i tvivl, kan man spørge på landsgildekontoret, tlf. (ol) 12 27 02.

Husk, at optagelsesansøgninger skal være landsgildekontoret i hænde mindst 14 dage, før optagelse finder sted. - Endvidere, at svende- og væbnerbreve ikke må bestilles i sidste øjeblik. Det skulle også være unødvendigt, da man i god tid ved, hvornår man har brug for dem.

Det er en god skik altid at ligge inde med ekstra eksemplarer af de nødvendige formularer: blade til gildeskråen, kartotekskort, rapporter, optagelsesansøgninger og love.

GILDELEDELSEN

Vi har i gilderne nogle love og bestemmelser, som skal overholdes. Som gildeledelsesmedlem skriver man under på, at man vil gøre det, og så er det godt at kende disse love og bestemmelser. Kansleren bør derfor søge at gøre sig godt bekendt med gildernes jura. Det er ikke svært, for juraen er meget enkel, og man kan da starte med at lære sig, hvordan man finder rundt i den.

Her vil jeg huske jer på, at vi, foruden landsgildets og det lokale gildes love har

Vedtægter for Københavns Stadsgilde,
Fællesregler for fonds under Københavns Stadsgilde, samt
Særregler for hvert af vore 3 fonds.

Hvis I ikke har dem, skulle I henvende jer til bestyrelserne og til stadsgildeledelsen herom. Hvis man har kendskab til de gældende love og bestemmelser, kan mange diskussioner undgås.

I gildehallen har kansleren som bekendt også en opgave. Jeg vil anbefale, at man studerer ritualbogen, så man føler sig hjemme i den, især naturligvis afsnittene, hvor der står "gildekansler" udfor. Disse afsnit skulle gerne læres udenad. Til at begynde med støtter man sig til ritualbogen, gerne med en tynd blyantsstreg under de ord eller sætninger, som ikke rigtigt vil finde deres plads, når netop du skal sige dem. Den lille streg gør, at du finder dem i tide, - lige inden du går i stå. Siden vil det gå så som fod i hose, og så visker man stregen ud.

Det drejer sig om kanslerens ord i døren - til de nye,
gildeløftet, som må fremsiges udenad,
hvad vi venter af en væbner.

Desuden er der en kort tekst i gildehal uden optagelse.

Når svendebrevet bliver overrakt, sørger kansleren for, at der medfølger en konvolut, som passer til det, og som indeholder love, medlemsliste, gildeblad, og hvad man ellers vil anse for god service over for en ny gildebror.

Kansleren må hele tiden følge med i gildehallens gang og være behjælpelig, om det bliver nødvendigt.

Under meddelelser giver kansleren kun de nødvendigste, som f.eks. kommende optagelser. Alt andet gemmes til efterhallen.

Stadsgildet. Kansleren er medlem af stadsgilderrådet. Han deltager i de 2 årlige stadsgilderrådsmøder og i stadsgildetinget, og han har her indflydelse på, hvad der sker på Københavnsplan. Lejlighedsvis indkaldes de 18. københavnske kanslere til kanslermøde. Det foregår under private former, og det er både gavnligt og fornøjeligt at få en god snak og en bid brød sammen med ligestillede. Problemer bliver løst, og ideer udvekslet. Disse møder lærte os hurtigt, at en kansler er en endog særdeles værdifuld person, og det blev der en kanslersang ud af. Og selv om jeg ikke er heit færdig med dette indlæg, så synes jeg, vi skal synge den nu.

Sammen med sangen får I en tegning, som fortæller jer, at intet job er færdigt, før papirarbejdet er gjort.

KANSLERSANGEN

Motto: Hvorfor sætte sit lys under en skæppe?
Man risikerer, at det går ud!

GILDELEDELSEN

Mel.: Der bor en bager....

Hvem må ej mangle i gildehaller?
Hvem stiller først, hver gang gildet kalder?
Hvem kan man spørge om dit og dat?
Og hvem sorterer fornuft fra pjat?

Hvem sørger for at få sendt rapporten?
- at gildeskråen er fint i orden?
- at gildelivet ej går i stå?
Hvem har humør, hvis det brænder på?

Hvem skriver breve? Og hvem frankerer?
Hvem har ideer? Hvem refererer?
Og hvem i gildet skal huske alt?
Hvem yder service, når der bli'r kaldt?

Hvis gildemest'ren er f o r ophøjet,
hvem skal så trække ham lidt i tøjet?
Hvem lærer hurtigst diplomati?
Hvem sparer aldrig sin energi?

Hvem må om lovene alting kende?
Hvem slider masser af kuglepenne?
Hvis telefon bliver aldrig træt?
Hvem kan det være? Ja, prøv og gæt!

Ja, hvem mon disse talenter ejer?
Hvem kan det være, det om sig drejer?
På disse spørgsmål er kun eet svar:
En g i l d e k a n s l e r - den sag er klar!

Information og inspiration

Som I kan forstå, kan kansleren ikke undgå at være velorienteret i enhver retning. Han læser desuden Sct. Georg vældig godt igennem og har iøvrigt ørerne åbne for, hvad der kan være af interesse for gildet og gildebrødrene. Derfor sørger han for, at gildets informationsgrøft altid er fyldt. Gildet er et fælles foretagende, hvor ingen er mere "lige" end andre. Derfor bør alle være lige godt informeret. Gildebrødrene vil gerne både vide og forstå, hvad der sker rundt omkring og især i eget gilde. Får de intet at vide, så bliver de passive endnu mere passive, og de aktive bliver skuffede. Der må orienteres om alt, hvad der er værd at orientere om, hvis gildet skal trives. Kansleren må derfor - gerne med andre gildebrødres hjælp - fodre det lokale gildeblad med oplysninger, også selv om disse har stået i Sct. Georg. Det må jo stå, hvor det bliver læst.

Han må også anvende den inspirerende mund-til-øre-metode for derved at få gilde-

GILDELEDERSEN

brødrene til ikke blot at være aktive i eget gilde, men også - hvis tid og lejlighed gives - besøge andre gilder, deltage i gildekurser og fellowshipday, og hvad der ellers bydes på.

De fleste af jer, som sidder her, ved, hvor givende alt det tværgående inden for gilderne er, så I må være de rette til at anbefale det.

Så meget om kanslerens funktioner!

Grete Jakobsen, 18. Sct. Georgs Gilde i København.

HUSKESEDDEL FOR GILDEKANSLEREN

I sidste nummer af Impuls efterlyste I ideer vedr. gildeledelsesarbejde, og da jeg netop har afsluttet mit første år som gildekansler, husker jeg endnu den usikkerhed, jeg følte for et arbejde, som jeg ikke havde noget grundlag for at kende.

Jeg har derfor i løbet af året udarbejdet vedlagte arbejdsskema, som jeg håber vil være en hjælp for mine efterfølgere - i hvert fald for mig selv i det kommende år. Og måske endda for andre nyvalgte kanslere rundt omkring.

Mit forslag går derfor i al sin enkelhed ud på, at alle afgående kanslere en aften sætter sig ned med sin efterfølger og snakker igennem, hvad der skal huskes - og skriver det ned. I vedlagte eksempel er det meget nemt at gå ind i en måned og se: Nå, du skal huske det og det og det.... Og hvem tænker ivotrigt allerede i december måned på, at forslag til gildetinget skal omtales i månedsbladet 1. januar?

Endvidere har jeg udarbejdet en huskeliste (Jamen, jeg er glemsom). Naturligvis bliver alt rutine, men for en nyvalgt er den nu god at have ved hånden - tilpasset det enkelte gilde.

Kirsten Hansen, 2. Sct. Georgs Gilde i Helsingør.

Forhandlingsprotokol føres ved: 1) gildeting
2) ledelsesmøder
3) stadsgildemøder

Gaver ved: bryllup)
25 år i gildet)
50 års fødselsdag)
60 års fødselsdag) se forhandlingsproto-
sølv- og guldbryllup) kollat den _____
langvarig sygdom,)
hospitalsophold o.l.)

Til gildehal medbringes 1) håndbog for gildehaller
2) kæder
3) skråen
4) gæstebogen

GILDELEDERSEN

Til gildeting medbringes

- 1) forhandlingsprotokol
- 2) gæstebogen
- 3) love

Jourhaver-(gruppe)lister uddeles til: samtlige GB m/NYT

Kronbladet (spejderblad) uddeles til: Gruppeledere

Optagelser, før:

- Proponeringsudvalg underrettes
- Optagelsesansøgning sendes til ny GB
- NYT til sendes den ny GB
- 3 spørgsmål sendes til den ny GB
- Optagelsesansøgning til landsgildet 14 dage før optagelse
- Svendebrev rekvireres
- Gildeskråblad udfyldes
- Medlemsfortegnelse, gruppeliste, årsplan til den ny GB

Optagelser, efter:

Se under ændringer

Valg registreres:

- 1) medlemskort
- 2) gildeskråen

Valg til udvalg m.v. u/stadsgildet: meddeles stadsgildet straks efter gildeting.

Ændringer:

- (adr., navn, hverv, ind- og udmeldelser m.v.)
- 1) medlemskort
- 2) adresselisten
- 3) rapport til landsgildet
- 4) redaktøren
- 5) gildeskråen

Årsprogram tilsendes stadsgildet snarest efter fastsættelsen

ARBEJDSKEMA for gildekansler	jan	feb	mts	apr	maj	jun	jul	aug	sep	okt	nov	dec
Rapport til landsgildet	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
Rekv. væbnerbrev (væbnerhal feb. + okt.)	X								X			
"Husk skærf" påmindelse i NYT feb. + okt.	X								X			
Jourhaverlister og årsplan udarbejdes				X								
Årsplan og valglister for stadsgildeudvalg tilsendes stadsgildet					X							
Medd. i NYT om væbnerhal, pris, tilmelding i feb. + okt.	X								X			
Meddelelse i NYT januar om gruppelederes beretning												X
Indkaldelse til gildeting (14 dages varsel)		X										
Forslag til gildeting inden 1. feb. i NYT januar												X
Meddelelse om friluftsgildehal i NYT juni					X							

GILDEMESTERTALE

EN GILDEMESTERTALE

FRILUFTSGILDEHALLEN DEN 14.6.1972 I SØNDERBORG

KOMMUNIKATION - et ord af nyere dato, der har taget en hyppig anvendelse i vor daglige tale - ja, det er vist ikke for hårdt sagt, at det ofte bruges som en kliche - og det er jo synd. Kommunikation, eller at kommunikere, er jo een af de grundlæggende betingelser for at forstå hinanden - besøge hinanden, ja, kort sagt, komme hinanden ved.

At tiden, vi lever i, er præget af store teknologiske fremskridt, ved vi alle, hver dag ser vi tydelige beviser herpå: bilerne er blevet hurtigere, og der er blevet flere af dem - flyvemaskinerne er blevet større, og de flyver oftere, og radio og fjernsyn og telefon er blevet hver mands øje.

Men gør vore nye kommunikationsmidler os lykkeligere eller udnytter vi de muligheder, de giver os, på den rigtige måde? Taler vi med hinanden, eller taler vi forbi hinanden? Tager vi på besøg hos hinanden, eller er vore besøg cocktail-visitter?

På alle trin i vort samfund, såvel aldersmæssigt som socialt, er der tusinder af mennesker, som er ensomme - ensomme opfattet såvel bogstaveligt som billedligt, mennesker, som savner, at de kommer nogen ved, og at nogen kommer dem ved.

Hvordan kan du og jeg forbedre et sådant dødvande i kommunikationen blandt mennesker? Hvordan kan du og jeg aktivisere et ønske om, at vi mennesker skal forstå hinanden, respektere hinanden og glæde hinanden?

Kommunikation er mange ting, men det grundlæggende er at sende og modtage. Sagt på en anden måde: at tale og lytte. I den bunke af litteratur, der i den senere tid er skrevet om kommunikation, er ca. 80% eller mere af ordene, eller siderne om du vil, brugt på at lære os, hvordan vi skal tale, udtrykke os, formulere vort budskab - ja, kort sagt, komme af med det, vi gerne vil have, andre skal høre og gøre.

Men hvordan med den anden halvdel af kommunikationen - nemlig det at lytte - ja, det er der ikke brugt mange ord på. Det er næsten glemt, og kan man så ikke sige, at det væsentligste er glemt, for er ikke det: at give sig tid til at lytte til andre mennesker, noget af det vigtigste?

Giver du dig tid til at høre på din pige eller dreng, hvis ord er ved at snuble over hinanden af ivrighed for at fortælle dig om en for ham eller hende stor oplevelse i skolen? GØR DU? - GIVER DU DIG TID TIL AT LYTTE ????

Giver du dig tid til at høre på din mand eller kone, der hhv. hjemme eller på arbejdsplads har haft et problem, som du måske kan hjælpe med at løse, eller som bare letter at komme af med - GØR DU? GIVER DU DIG TID TIL AT LYTTE ????

Giver du dig tid til at høre på en ensom folkepensionist, der standser op og begynder en samtale, medens du luger din forhave, eller tænker du: bare det gamle drys kunne gå videre, så jeg kan blive færdig? GØR DU? - GIVER DU DIG TID TIL AT LYTTE ????

GRUNDSTUDIUM

Giver du dig tid til at komme andre ved, og tager du tid til, at andre kommer dig ved - GØR DU ??

Vore moderne kommunikationsmidler giver dig mulighederne - du kan tage din bil og komme hurtig af sted ud til dem, som du ved, gerne vil have et besøg. Du kan tage telefonen og ringe til dem, som er ensomme og spørge, hvordan det går - for du kan være sikker på, at der findes mange telefoner, der kun ringer til jul og fødselsdag.

I kommunikationsprocessen tror jeg, at det at lytte er det, der giver vore medmennesker den største glæde og er den del, der kan være vort kraftigste hjælpemiddel i det ønske om, at vi skal komme hinanden ved.

At vi mennesker gang på gang lærer af naturen, ved vi, og at dyrene er udstyret med sanser, så også de kan kommunikere sammen, ved vi, men hvor godt det udnyttes, kan vi ikke tale med om.

For det menneskelige øre lyder fuglesang afslappende og befriende, så jeg vil gerne slutte med, at vi sammen denne forsommeraften dvaler ved en symfoni af danske fugle.

Jens Schmidt, 1. Sct. Georgs Gilde i Sønderborg.

EN OPGAVELØSNING

I det tredje opgavesæt af landsgildets 19. grundstudium beskæftiger landsgildet sig med sociale hjælpeopgaver, som Gåpåby kommune kunne tænke sig, at gildebrødrene kunne hjælpe med at løse.

Jeg synes, at kommunen i sin opgaveformulering lever op til sit navn, og at opgaverne må være en udfordring til gildebrødre, der alvorligt ønsker at gøre et stykke arbejde for medborgere, der har behov for støtte.

Den første opgave går ud på hjemmebesøg hos folke-, invalide- og enkepensionister. Det er mennesker, der kan være meget ensomme - måske er det de grupper af mennesker, blandt hvilke vort samfunds mest ensomme mennesker findes. Min erfaring siger mig, at der blandt disse mennesker findes mennesker med hele spektrets forskellige kontakter, lige fra dem, der får regelmæssige, velgørende besøg af familie og venner, over dem, der får besøg, når trængende familiemedlemmer ved, at pensionen lige er udbetalt, og til dem, der så at sige aldrig har kontakt med andre end socialvæsenets repræsentanter. Det hører til sjældenhederne, at folk i Danmark dør så ensomt, at det først bliver opdaget lang tid efter, men det sker.

En besøgsaktivitet hos pensionister skal man kun påbegynde, hvis man har til hensigt at fortsætte med det, som socialforvaltningen også siger i opgaven. Det er værre at vække forventninger og ikke opfylde dem, end ikke at begynde. Det skal derfor være en fornuftig og vel tilrettelagt plan, man arbejder efter, og man skal ikke gabe over mere, end man kan overkomme. En eller måske to gildebrødre, regelmæssige besøg, gaver unødvendige, blot tid til en god snak om dagens problemer. Det må være opskriften.

Kan man engang imellem samle pensionister, kan man sprede megen glæde. De bør hentes og bringes, ikke mindst, hvis de har et handicap. De kommunale underholdninger er altid meget eftertragtede, og det er et bevis for, at der er et stort behov. Kaffebrød, oplæsning eller meget gerne bingospil er en kærkommen afveksling i den daglige trummerum. Ikke mindst for kørestolspatienter er køreture i naturen en oplevelse, de kan snakke om længe.

GRUNDSTUDIUM

Den næste udfordring drejer sig om etablering af en børnehave. Mine erfaringer på dette område er temmelig gamle, men jeg kan ikke tænke mig, at de problemer, der kan rejse sig under et sådant arbejde, er blevet færre eller mindre. De indebærer den fordel, at arbejdets varighed er begrænset, og for gildebrødre, der har behov for et sundt raserianfald en gang imellem, er der her rig lejlighed til at få behovet opfyldt, når man skal kæmpe med andre sider af de samme kommunale myndigheder, der har opfordret en til at gå i gang med opgaven.

Derpå følger en opgave, der drejer sig om supplerende kontakt med nogle relativt få unge grønlændere, der gennemgående opholder sig i kommunen. Mine erfaringer er her lig nul, men det forekommer mig, at det må gælde om at finde ud af, hvad de er interesseret i af rimelig ledig underholdning og kontakt, hvilket vel især må blive en opgave for jævnaldrende.

Den femte opgave drejer sig, såvidt jeg kan se, om at skaffe penge til nogle områder, hvor kommunens midler og muligheder ikke slår til, f.eks. om ændringer ved et svømmebad. så blinde kan komme i og op fra bassinet. Det må efter min mening være en politisk afgørelse, om bystyret vil bruge borgernes skattepenge til et sådant formål, men kan man blive fri for det ved at få gildebrødrene til at samle penge ind til det, er det naturligvis en besparelse, og samtidig en mulighed for en good-turn. Jeg skal ikke her komme ind på de utallige veje, gilderne har til at rejse penge, men er der et felt, hvor der i tidens løb er blevet vist opfindsomhed i gilderne, er det vel her.

Dernæst tales der om stofmisbrugere og alkoholikere, og her tror jeg nok, at jeg vil være meget forsigtig. Jeg skal ikke bestride, at indgriben i rette tid kan redde de mennesker, der er på vej ned ad skråplanet, hvad enten det drejer sig om alkohol eller stoffer, men det drejer sig om dels at være på stedet, når der er behov for det, og dels om en totalindsats, som vistnok ikke kan ydes af ret mange mennesker, der samtidig skal passe job og familie. Og er mennesket først dumpet i, er der behov for en behandlingssituation. Jeg vil ikke vove at påstå, at samfundets ressourcer i denne behandlingssituation dækker behovet, men jeg er overbevist om, at de er kompetente, og jeg mener, at en nok så velment bistand fra frivillig side, der ikke i meget nær fuld udstrækning kan gå ind i arbejdet, kan gøre mere skade end gavn.

Skal gildebrødre gå ind i dette arbejde på frivillig basis, må det være i tilknytning til eksisterende institutioner og herberger, og med en meget omfattende indsats. Jeg har vel bemærket, at der tales om tidligere stofmisbrugere og alkoholikere, men disse er jo resocialiserede og har nu brug for i fred og ro at få lov til at stabilisere sig.

Det sidste spørgsmål drejer sig om nytænkning inden for socialstrukturen. Hvis jeg her kunne ønske, så skulle mit ønske gælde de børn, som vi har som klienter på vore daginstitutioner for børn og unge. Det drejer sig i Nordjylland om knap en halv procent af hver årgang. Det er børn, som i mange tilfælde er tidligt forsmættede, som ikke i deres allerførste leveår har modtaget varme og kærlighed, og som ikke i deres opvækst har fået forståelse og tryk og rimeligt faste normer, og som derfor er blevet afstumpede og følelseskolde. Vi møder dem på forskellige udviklingstrin, og det er bittert at føle, at det kunne have været undgået. Så hvis nogen kan give opskriften på løsningen af problemerne af familiemæssig og social art, skal de være såre velkomne.

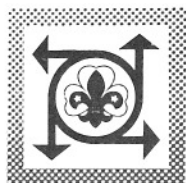
Jeg mener, at landsgildets opgavesæt måske kan være et lille skridt på vejen til at løse denne opgave.

Michael Basballe.

INT. GILDEARBEJDE

HVORFOR INTERNATIONALT

GILDEARBEJDE ?

Mange gildebrødre - af begge køn - i Danmark viger tilbage for internationalt gildearbejde.

Måske er det, fordi det lokale gildearbejde i gildet og i grupperne giver så stort udbytte, at der ikke føles noget behov for at gå videre, men der er mange oplevelser at hente i det internationale gildearbejde.

På den netop afsluttede generalforsamling i gildernes internationale sammenslutning - IFOFSAG - i Montreux i Schweiz, blev der vedtaget en ny Constitution for IFOFSAG.

Deraf fremgår bl.a., hvad vi skal med det internationale gildearbejde.

Som medlemmer af den internationale gildebevægelse skal vi

- stræbe efter at bidrage til international forståelse gennem venskaber over landegrænserne og gennem tolerance og respekt for andre
- arbejde for, at der bliver retfærdighed og fred i verden, for at der kan skabes en lykkeligere verden at leve i
- stræbe efter at respektere menneskeligt liv og menneskerettighederne.

Målet for den internationale gildebevægelses arbejde er derfor

- at hjælpe gildebrødre til at holde ånden fra spejderlov og spejderløfte levende i vor egen tilværelse
- at hjælpe gildebrødre til at udbrede denne ånd i det samfund, hvor vi lever og arbejder
- at hjælpe gildebrødre til, foruden andre forpligtelser, også at støtte spejderarbejdet lokalt, nationalt og internationalt.

Hensigten med den internationale gildebevægelse er altså

- at etablere forbindelse og samarbejde mellem de enkelte landes gildebevægelser
- at medvirke til oprettelse af gilder i lande, hvor sådanne endnu ikke findes
- og at fremme venskab mellem gildebrødre overalt i verden.

Det internationale gildearbejde er altså ikke blot en feriefornøjelse for gildebrødre, der rejser til udlandet, men i nok så høj grad vort arbejde på at gøre verden bedre.

Vi magter ikke meget gennem gildebevægelsen - men hvis vi alle påtager os et medansvar for det, der sker lokalt, nationalt og internationalt, får det en virkning.

Vi må altså i det daglige gildearbejde medtage spørgsmål, der ligger uden for vort lands grænser.

Men foruden det internationale gildearbejde, der gøres ved, at man behandler emner af international karakter i gildet, er der en række spændende oplevelser at hente ved at omgås gildebrødre fra andre lande. Mange er blevet forbavsede over, så let det har været at gøre sig forståelige over for gildebrødre, der taler et an-

INT. GILDEARBEJDE

det sprog. For hvis begge parter hjælper til med at forstå hinanden, er man nået meget langt. Og sådan plejer det at være.

På professionens vegne har jeg ofte været i udlandet og truffet kolleger, som det har været ret let at komme i god kontakt med, men det kammeratskab og den åbenhed, som jeg har truffet hos gildebrødre fra andre lande, er langt større, og mange andre har gjort samme iagttagelse.

Danske gildebrødre har i mange år været meget sparsomt repræsenteret ved internationale gildearrangementer - når bortses fra Grossarl-stævnerne, der er godt besøgt af danske.

I sommeren 1979 skal der være IFOFSAG-generalforsamling i Bergen i Norge. Måske skulle vi allerede nu begynde at påvirke gildebrødre i retning af at tage med til Bergen. Foruden selve generalforsamlingens forhandlinger er der et seminar, som beskæftiger sig med andre emner. Det er endnu ikke fastlagt, hvad seminarets tema bliver - men nordmændene vil gerne have emnet "Gildearbejde" behandlet.

Det kan der være god grund til, for gilderne i udlandet er mange steder stort set udelukkende støtteorganisationer for spejderbevægelsen - og medlemmerne er typisk afgåede ældre spejderførere. Ikke et ondt ord om det - men gildebevægelse kan jo være langt mere end det. Det ved vi fra vort gildearbejde i Danmark. Hvis gildearbejde i udlandet kom til at ligne gildearbejdet i Danmark noget mere, ville gilderne i udlandet sikkert også tiltrække flere medlemmer der.

Ikke mange gildebrødre i Danmark ved, at Danmark er det næststørste gildeland i verden - kun overgået af England - hvor gildebevægelsen ikke mere er en selvstændig organisation - men en underafdeling af spejderbevægelsen, og at gildebevægelsen i England består af een gildebevægelse for tidligere pigespejdere og een gildebevægelse for tidligere drengespejdere.

Der er vist heller ikke mange, der tænker på, at Frankrig kun har 1700 gildebrødre, at Norge kun har 1500, Sverige 570, Finland 540 og Tyskland 400.

Der kunne altså være god grund til at tale om arbejdsmetoder i gildebevægelsen - gildehaller, som vi kender dem, er næsten ukendte uden for Danmark - og danske gildebrødre, der deltager i Bergen, vil have megen god viden at øse ud af.

Men man skal ikke blot tage til internationale arrangementer for at give - man får sandelig også selv meget med hjem. Hvis nogen har lyst til at starte med deltagelse i internationale gildearrangementer på nordisk plan, så skulle de sigte mod at deltage i det kommende nordiske stævne. Det finder sted på Roserberg Slot, 30 km nord for Stockholm i tiden 31. juli - 4. august 1978. Det bliver ikke dyrt.

Prøv at få en gildebror, der har deltaget i et internationalt gildearrangement, til at komme i gildet og fortælle om oplevelsen. Så vil ideen sikkert fange.

Det internationale gildearbejde har haft en lidt for beskeden placering i danske gildebrødres bevidsthed. Det må vi ændre - for vor egen skyld - og for sagens.

Per Mikkelsen, international sekretær.

MIN OPFATTELSE

STRØTANKER OM GILDEMESTERENS

FUNKTION M.V.

Et letsindigt ja til en opfordring til at lade sig opstille som emne til gildemester-posten til det forestående gildeting, og man står med et i den valgte situation. Vel har man forestillet sig, at gildet en dag ville opfordre een til at påtage sig en ledelsesopgave, men alligevel - svælget mellem en abstrakt forestillelse og noget håndfast og konkret, der med eet forventes, bragte i hvert fald undertegnede i tænkeboksen.

Hvorledes nu gribe tingene an? Spørgsmålet er nærgående, for en væsentlig del af gildets liv og levned i de næste 2 år - ja, hos os er der en stiltiende praksis om, at et ledelsesmedlem "sidder" i 2 gildeår - afhænger af din evne til at få tingene til at ske, at skabe handling, men frem for alt, at sørge for en koordinering af gildets mange enkelte funktioner.

Når man tiltræder sit embede, har gildet netop med "vemod" sagt sin gamle fortrinlige mester "farvel" - han var alle tiders, og megen tale vil vise, at han vil være "umulig" at erstatte. - Alt dette er man sig helt klart bevidst, og i ens overvejelser er der da også indgået planer om en videreførsel af den "gamle" stil. Ihukommende, at en vis kontinuitet i gildet er af værdi må jeg alligevel råde den nye GM til at gennemføre en stilændring, eller med andre ord realisere sig selv og egne tanker. Om du og de er gode og værdifulde, eller mindre ditto, skal gildet vide at belære dig om. Men frem for alt har gildet et måske udtalt krav til dig om, via dig, at opleve en ny facet, et nyt mønster på, hvorledes tingene også kan anskues.

Man vil uden tvivl opdage, at det er svært at videreføre gildet på tidligere sæt, især fordi det er vanskeligt - i hvert fald med succes - at kopiere eller plagiere den metode, som andre hidtil har drevet tingene i. Det vil ligge klart efter nogen overvejelse, at det dybest set er enklere, og betydeligt lettere, men også mere berigende for alle parter, at søge tingene gennemført på den maner eller på de præmisser, der er ens egne.

Kommet så langt i sine tankesæt, er man parat til at "erobre verden". Fik jeg sagt, at erobrerens rolle til alle tider har været bivånet af svære kvaler? Vær forvisset om, at du møder modstand på din politik og program. Vel kommer kritikken fra gildebrødre, og vel skulle en sådan altid være positiv. Jeg har næsten kun mødt positiv kritik, og jeg vil sige fri mig for den, den er svær at tackle. Næ, må jeg så bede om kritik med negativ islæt, den er til at klare - den ved man, hvor man har, den skaber ingen søvnløse nætter.

Den positive kritik derimod er langt vanskeligere og tidkrævende at bearbejde, for her er tale om to undergrupper:

- 1) Den venlige, forstående, men intetsigende positive kritik, og så
- 2) Den kritik med bid i, og som har det væsentligste ved sig, at den er konstruktiv.

GILDELEDERSEN

Den sidste form for kritik af et emne skal der gøres noget ved inden den gør skade, den skal endevendes, justeres til det ukendelige, for endeligt - uden tab af det væsentlige - at blive trukket til torvs igen som ens egen storslåede ide. Jo, den konstruktive kritik er et uhyre vigtigt element, som må nyde al mulig fremme. Hvad skulle gildemesteren gøre uden den? Nej, vel! - Derfor - tænk ikke på din nattesøvn, læg op til den rigtige, men svært håndterlige form for kritik - uden den du'r det ligesom ikke. - Bryder du dig om nikkedukker?

Naturligvis forventes det af en gildemester, at han kreerer nye tanker, og derfor sætter man sig en dag afslid og begynder at fostre den slags. Med et forklaret udtryk forelægges planerne og tankerne en tid senere for den samlede og skeptiske gildeledelse. Det er fast utroligt, så stor spildprocenten er på ens tanker, når vridemaskinen har været i gang. - Tab ikke mødet, der registreredes jo en spildprocent, som indebarer, at noget passerede uhindret, og det skal nok vise sig at være det bedste.

Min erfaring er den, at det er nødvendigt at fremlægge mange ideer for der igen nem at skabe mulighed for et valg. Een fremlagt ide skaber jo ingen valg- og debatmuligheder, een ide til løsning af et problem kan være ligefrem ødelæggende for et møde og dets deltagere og kan dermed være årsag til en udsættelse af et handlingsprogram, indtil mødedeltagerne har tænkt sig om nok en stund.

Tanken om den tilbagevendende gildemestertale plager sikkert mange. Det er der også grund til, thi den skal jo blotlægge ens tanker om et "seriøst" emne i tavse tilhøreres skare.

Jeg tror, at mange griber denne "talepligt" til gildemesteren forkert an, idet de frygter arbejdets omfang - volumen om man vil. For mig har det imidlertid altid været det afgørende at finde frem til talens emne. Det vanskelige, men også morsomme, har været at sondre imellem emnerne, at finde frem til den rigtige ide, som rummede mulighed for en rimelig emneformulering: bred nok til en detaljeret belysning, samt derud over egnet til en relationssammenligning med vores gildeadfærd.

Jeg må derfor som min erfaring, og som et råd til kommende - lettere nervøse bag højsædet siddende gildemestre - anbefale at finde frem til det "rigtige" emne. Er dette først åbenbart for en, vil resten være elementært skrivearbejde, hvor kommaernes rette placering sikkert vil volde flest problemer. Hvem påstår iøvrigt, at gildemestertalen altid påhviler gildemesteren?

Kort efter min tiltrædelse som GM overrakte kansleren mig et stykke papir, idet han undskyldte og med skånsom stemme bekendtgjorde, at dette var altså mødeplanen for den kommende periode. Der var mange møder. Andre detaljer om pligter og forventninger til min person gjorde, at det ikke blev samme aften, jeg indviede min ægtefælle heri. Min reaktion på denne uoverskuelige arbejdsituation lignede noget nær selvforsvar.

Dette gik på: sæt andre i sving med delopgaver, brug din "magt" eller snarere overtalesesevne på at få din situation aflastet. Som sagt, så gjort. Om mine gildefæller i dag opfatter mig som diktatorisk, selvudslættende, aggressiv, venligt snu etc. i forbindelse med denne arbejdsfordeling, beror på den enkeltes oplevelse af undertegnede i de situationer, hvor arbejdet skulle fordeles. Princippet om, at flest mulig i gilderne sættes i gang eller pålægges et arbejde, er der aldrig nogen, der hos os har anfægtet, så hvorfor - kære nybagte mester - ikke lade andre i det mindste bære lidt af dit "slæb", og du har jo sceptret, der giver adgang til en vis hersken, som bl.a. indebærer, at de morsomme opgaver kan blive dine egne.

GILDEBRODRE

Dette selviske islæt er berettiget, idet der - tro mig - også pålægges dig mindre attråværdige pligter.

Hvor alvorligt skal du i gildemestertalen opfatte dig selv og dit embede? Når jeg stillede mig selv det spørgsmål, er grunden den, at jeg ofte omkring mig har fundet, at denne rolle overspilles, måske ikke i oktaver, men nok på den enkelte tone.

Du må være indstillet på nederlag for dine synspunkter uden at blive småfornærmel. Det går endvidere aldrig, qua dit embede, at majorisere alternative, dig ikke sympatiske planer, men alene at afgøre disse ud fra deres værdi. At din opfattelse dermed falder ud, bliver dit problem at klare med værdighed, og denne kan absolut være et smil.

Dette med alvoren må bringes i balance med betydningen af de enkeltsager og situationer, som behandles, respektive foregår. Selv højtideligheden bør holdes i ave og udelukkende gemmes til den situation, som teoretisk findes, men aldrig bliver aktuel.

Min bedømmelse af en person har altid været vedkommendes evne til uden brug af lånte fjer (læs: gildemesterkæden) at realisere den udadvendte visuelle del af embedet på en for personen naturlig måde. Det giver tryghed at opleve, at kombinationen person og embede i stort og småt, skæmt og alvor, agerer rigtigt, d.v.s. med oprigtighed og sanddrøhed.

Kan man som GM være ven med alle? Spørgsmålet lyder ulogisk for gildebrødre, hvor noget sådant skulle være elementært indlysende. Lød mig da afsvække spørgsmålet til følgende: kan du tækkes alle i dit hverv som gildemester? Jeg vil straks oplyse om, at min erfaring byder mig at udtale et nej til dette spørgsmål. Naturligvis giver alt, hvad du sætter igang, ingen genklang overalt, og reaktionerne kan være voldsomme. En vis robusthed vil være et nødvendigt element at tilegne sig, og denne styrke kan kun opnås ved, at du med dig selv er sikker på dine handlinger.

Denne sikkerhed opnås først og fremmest ved, at aktiviteter, af hvilken art det nu måtte være, foruden de igangsættes, er analyseret til bunds. Det er nødvendigt at kunne argumentere klart og overbevisende for sine synspunkter, og disse må være velbegrundede, såfremt argumentationen skal have nogen værdi. Er tingene eller synspunkterne gennemtænkte på forhånd, er det nemt at tækkes alle, idet det gode forarbejde i sig selv er et overbevisende element. At nogen måtte mene, at du, trods gode argumenter, alligevel har uret, må du lære at leve med, thi det vil mere være de andres problem.

Alle mennesker planlægger, og det gør en GM naturligvis også. Nogen planlægger langt, andre kort, men planløs er vel ingen. At planlægge er det samme som i sine tankesæt at være forud for nuet, og noget sådant er nødvendigt for en GM. Planlægning er for mig ikke altid krydser i kalenderen, men nok så meget ønsket om at kunne være mest mulig fri i de situationer, der er planlagt for derigennem at kunne yde mest mulig i nuet.

Kun meget få mennesker formår med held at improvisere sig gennem et evt. dårligt tilrettelagt program, og det er højst usikkert pr. konduite på en og samme tid at skulle håndtere et pludseligt opstået og uforudset problem, samtidig med, man skal være aktiv deltager i en programafvikling.

Det vil hurtigt stå en klart, at manglende forudseenhed og planlægning ganske simpelt medfører en kvalitetsforringelse af vort gildearbejde. At planlægge er

REDAKTIONEN

nemt, at føre planerne ud i livet er mindre ligetil, men planløsheden er umulig at leve med.

Hvad jeg her har givet udtryk for, er blot nogle strøtanker om ting, som i og for sig lige så godt kunne have været møntet på andre former for tillidshverv, og dog er der det skel, at alt selvfølgelig sker i gilderegii.

Der er sagt og skrevet meget i tidernes gang om, hvorledes et engagement af dybere tilsnit beriger den, som påtager sig pligter i gilderne, jeg vil her kun bekræfte denne sandhed, en sandhed, som også bør rumme den bredde at være ærlig over for sig selv i erkendelse af sympatien for, at alting jo har en ende, også gildemesterens "regeringstid".

Et godt råd på falderebet: sørg for, at en kronprins eller -prinsesse er selekteret i god tid inden din afgang.

Til nybagte mestre: GOD TØRN.

Ole Kirkegaard-Jensen, lo. Sct. Georgs Gilde i Aalborg.

GILDEBLADE

Det har været småt med modtagelsen af lokale gildeblade - 5 stk. ud af landets 72 - men det skyldes måske, at de enkelte lokale gildeblades redaktører ikke har opdaget IMPULS' eksistens.

Det er redaktionens håb, blandt andet gennem de lokale gildeblade at finde frem til gildebrødre, som har noget på hjerte, som også kan være af interesse for en større kreds af gildebrødre, end den, det lokale gildeblad dækker.

Så, kære gildeledelse, fortæl jeres lokale gildebladsredaktør om IMPULS' eksistens, og bed hende/ham sende os et eksemplar af bladet hver gang, det udkommer, så vi gennem de lokale gildeblade kan få så stor en kontaktflade som muligt til gensidig glæde og inspiration.

Med gildehilsen, redaktionen.

REDAKTIONEN

De artikler, der er fremkommet i nærværende nummer af IMPULS, håber vi, har givet jer inspiration, mod og styrke til at styre videre frem mod de høje idealer, vi har sat os.

Vi ved, at der ud over landet er forskellige opfattelser af begrebet gruppedeling: skal man have faste grupper, eller skal man hvert eller hvert andet år bryde disse grupper?

Vi vil i næste nummer af IMPULS blandt andet søge at belyse emnet gruppedeling, hvorfor vi skal anmode jer om at fremkomme med jeres indlæg om, hvordan I ser på gruppedeling og om, hvorledes I har løst det i netop jeres gilde.

Hvis der er et andet emne, du særligt kunne tænke dig at få belyst, bedes du endelig skrive til os, og vi skal så prøve at se, hvad vi kan gøre.

Næste nummer af IMPULS udkommer i februar 1978, og indlæg hertil skal være os i hænde senest onsdag den 28. december 1977.

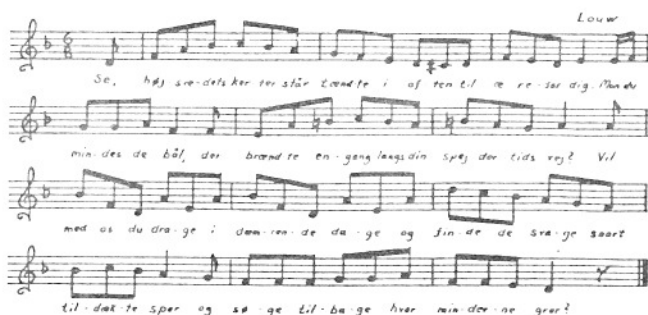
SE HØJSÆDETS KERTER STÅR TÆNDTE

Se, højsædets kerter står tændte
i aften til are for dig.
Mon du mindes de bål, der brændte
engang langs din spejdertids vej?
Vil med du os drage
i dæmrende dage
og finde de svage,
snart tildækte spor
og søge tilbage,
hvor minderne gror?

Din hånd - nærmest hjertet - du rakte
vor mester, og løftet du svor.
Vi vil gribe den hånd, du frem mod os
strakte, som bror imod bror.
Du ved, det, der tæller,
er trofaste fæller,
som står, hvor det gælder
og slår for din sag.
Et "enten" - et "eller"
er løsnat i dag.

Vil du være een blandt stafetter,
som bærer vor fakkel afsted?
Og vil du i de mørke nætter
gå spejdernes vagtrunde med?
Så grib vore hænder,
du er iblandt venner,
og vejen du kender,
den fører blot frem,
og der, hvor den ender,
er dit og mit hjem.

Neer.

SYMBOLET

Blandt de mange gildehistoriske og dekorative ting, der findes i Aalborg Gilder-
nes Gildeborg, er ovenstående smukke bronzerelief.

Det er en gave fra den svenske gildebevægelse og skænket til Aalborg Gilderne
af den daværende landsgildemester Sten Thiel i forbindelse med hans deltagelse
i landsgildetinget i Aalborg i 1963.